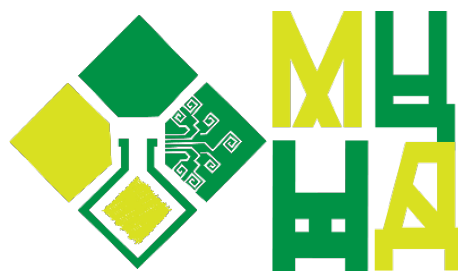

МАТЕРІАЛИ
ІІІ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

Міжнародний Центр Наукових Досліджень

ЗДОБУТКИ ТА ДОСЯГНЕННЯ ПРИКЛАДНИХ ТА ФУНДАМЕНТАЛЬНИХ НАУК ХХІ СТОЛІТТЯ

| 29 ЛИПНЯ 2022 РІК
м. Черкаси, Україна

Вінниця, Україна
«Європейська наукова платформа»
2022

Організація, від імені якої випущено видання:
ГО «Міжнародний центр наукових досліджень»

Голова оргкомітету: Рабей Н.Р.

Верстка: Білоус Т.О.

Дизайн: Бондаренко І.В.

Матеріали конференції знаходяться у відкритому доступі на умовах ліцензії CC BY-NC 4.0 International.

3-46 **Здобутки та досягнення прикладних та фундаментальних наук XXI століття:** матеріали III Міжнародної наукової конференції, м. Черкаси, 29 липня, 2022 р. / Міжнародний центр наукових досліджень. — Вінниця: Європейська наукова платформа, 2022. — 352 с.

ISBN 978-617-8037-78-9

DOI 10.36074/mcnd-29.07.2022

Викладено матеріали учасників III Міжнародної спеціалізованої наукової конференції «Здобутки та досягнення прикладних та фундаментальних наук XXI століття», яка відбулася у місті Черкаси 29 липня 2022 року.

УДК 001 (08)

ISBN 978-617-8037-78-9

© Колектив учасників конференції, 2022
© ГО «Європейська наукова платформа», 2022
© ГО «Міжнародний центр наукових досліджень», 2022

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ І.

ЕКОНОМІЧНА ТЕОРІЯ, МАКРО- ТА РЕГІОНАЛЬНА ЕКОНОМІКА

ЕКОНОМІКА УКРАЇНИ ПІД ЧАС ВІЙНИ

Овсянікова В.І...... 13

СЕКЦІЯ ІІ.

ПІДПРИЄМНИЦТВО, ТОРГІВЛЯ ТА СФЕРА ОБСЛУГОВУВАННЯ

ОЦІНЮВАННЯ ВПЛИВУ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ НА РІВЕНЬ ЇХ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ

Ємельянов О.Ю...... 16

СЕКЦІЯ ІІІ.

ФІНАНСИ ТА БАНКІВСЬКА СПРАВА; ОПОДАТКУВАННЯ, ОБЛІК І АУДИТ

ВИКЛИКИ ЩОДО РОЗКРИТТЯ ТА АНАЛІЗУ ІНФОРМАЦІЇ У ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ ДЕРЖАВНИХ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Мамишев А.В...... 19

ВИКОРИСТАННЯ ДЕННОГО ПЕРІОДУ ДЛЯ РОЗРАХУНКУ АМОРТИЗАЦІЇ НЕОБОРОТНИХ АКТИВІВ ПРЯМОЛІНІЙНИМ МЕТОДОМ

Сук П.Л. 24

ОСОБЛИВОСТІ ОПОДАТКУВАННЯ ТА ПОДАННЯ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ ФОП ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ

Ярмак А.М...... 27

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ВИЗНАЧЕННЯ СТРАТЕГІЇ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РИЗИКАМИ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ

Рубежанська В.О., Степанова Ю.О. 31

СЕКЦІЯ ІV.

МАРКЕТИНГОВА ТА ЛОГІСТИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ

ЛОГІСТИКА ЗЕРНА: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПРОБЛЕМИ ТРАНСПОРТУВАННЯ І ЗБЕРІГАННЯ

Навроцький Я.Ф. 34

СЕКЦІЯ V.

МЕНЕДЖМЕНТ, ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ

ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНЕ ПАРТНЕРСТВО В СИСТЕМІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

Грицко О., Пеканець С...... 39

СПОЖИВАННЯ КИСНЮ ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ ТЕСТУ РОКПОРТ У СТУДЕНТОК, ЩО ПРОФЕСІЙНО ЗАЙМАЮТЬСЯ СПОРТОМ
Воронкова О.С., Воронкова Ю.С......315

УДОСКОНАЛЕННЯ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВЛЕНОСТІ СТАРШОКЛАСНИКІВ, ЯКІ ЗАЙМАЮТЬСЯ СПОРТИВНИМИ ТАНЦЯМИ
Грачова В.О......317

ФІЗИЧНА РЕАБІЛІТАЦІЯ ПРИ НАДМІРНИЙ МАСІ ТІЛА І ОЖИРІННІ
Панасюк К.Ю......319

СЕКЦІЯ XXVII. ІСТОРІЯ, АРХЕОЛОГІЯ ТА КУЛЬТУРОЛОГІЯ

ІСТОРІЯ ЦЕРКВИ ЯК ОСОБЛИВА ДІЛЯНКА ІСТОРИЧНОГО ПІЗНАННЯ
Савченко С.В.323

МІЛІТАРИСТСЬКА ПРОПАГАНДА У РОКИ ВЕЛИКОЇ ВІЙНИ (1914-1918)
Рожкова Л.І......326

НЕОДНОЗНАЧНІСТЬ ТОЛЕРАНТНОСТІ У МІЖКУЛЬТУРНОМУ СЕРЕДОВИЩІ
Іщенко О.М.328

ОЧІКУВАНА РЕВОЛЮЦІЯ В АРХЕОЛОГІЧНО-ІСТОРИЧНІЙ СФЕРІ Й НАШІ ШАНСИ НА ЗНИЩЕННЯ ТОТАЛЬНОЇ БРЕХНІ ПРО УКРАЇНУ
Корсак К.В......331

ПОДОРОЖІ РОДИНИ ВЕРБИЦЬКИХ-РЯБЧЕВСЬКИХ. НА МАТЕРІАЛАХ ІЗ ФОНДОВОГО ЗІБРАННЯ НІЕЗ «ПЕРЕЯСЛАВ»
Костенко Н.В......338

СЕКЦІЯ XXVIII. АРХІТЕКТУРА ТА БУДІВНИЦТВО

ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ ВАРТОСТІ РОЗРОБЛЕННЯ МІСТОБУДІВНОЇ ДОКУМЕНТАЦІЇ МІСЦЕВОГО РІВНЯ
Плешкановська А.М.344

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ПРОЄКТУВАННЯ ФАСАДІВ ПАРКІНГІВ В УМОВАХ МІСЬКОГО ТЕПЛООВОГО ОСТРОВУ
Чубарова Д.С.347

СЕКЦІЯ XXIX. КУЛЬТУРА ТА МИСТЕЦТВО

КИЇВ У ДИЗАЙН-КОМУНІКАТИВНИХ ПОЄДНАННЯХ
Кротова Т.Ф., Мазніченко О.В., Гула Є.П., Осадча А.М......349

СЕКЦІЯ XXVII. ІСТОРІЯ, АРХЕОЛОГІЯ ТА КУЛЬТУРОЛОГІЯ

ІСТОРІЯ ЦЕРКВИ ЯК ОСОБЛИВА ДІЛЯНКА ІСТОРИЧНОГО ПІЗНАННЯ

Савченко Сергій Володимирович

кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри
документознавства та інформаційної діяльності

Український державний університет науки і технологій, Україна

Проблема створення дослідницької методології для гуманітарних наук, яка не поступалася б за науковою якістю методології наук природничо-технічних, з середини XIX століття і донині постійно турбує істориків, філософів, філологів. Теоретико-методологічна розгубленість і невпевненість – прикметна риса гуманітаристики і в умовах Постмодерну. В.Я. Пропп із цього приводу писав: «У той час, як фізико-математичні науки мають струнку класифікацію, єдину термінологію, методику.., у нас всього цього немає» [5, С.6]. Визначний фольклорист мав на увазі свою сферу професійних інтересів, але його слова цілком стосуються історії, особливо якщо вона вивчає таку делікатну сферу як релігійне життя.

Якою ж методологією користуватись історики релігії та Церкви? З одного боку, відповідь на це питання здається простою: тією ж, яку застосовують при вивченні будь-якої іншої галузі історичного знання. До того ж, за словами класика релігієзнавства Корнеліса Тіле, саме історичний метод є єдиним справді науковим інструментом вивчення релігії: останнє не повинно зводитися ні до емпіричного колекціонування фактів, ні до побудови спекулятивних теологічних схем [7, С. 145]. Але, з другого боку, ми дотепер не маємо власної школи як релігієзнавчих, так і церковно-історичних студій. Те, що комусь може видаватися «школою», є, в кращому разі, непорозумінням. Появи праць рівня К. В. Харламповича, С. А. Терновського, С. Т. Голубева, В. В. Болотова, М. О. Кояловича, М. Е. Поснова чи В. А. Беднова найближчим часом навряд чи варто очікувати. Релігієзнавчої школи ми ніколи й не мали, хоча потенціал був, згадаймо хоча би перспективні ісламознавчі студії Агатангела Кримського, а школа церковної історії була знищена через непотрібність для «робітничо-селянської влади». Церква вивчалася з єдиною метою: науково обґрунтувати її ліквідацію.

Після 1991 року ми маємо дві історіографічні тенденції. Перша за інерцією продовжує антицерковну риторику радянського атеїзму, найчастіше, з акцентуванням деструктивної ролі Православної Церкви в історії України XVIII – початку XX ст. Такий пафос щодо Церкви пояснюється її «служінням царату» у справі «гноблення» українців. Якщо говорити про коло дослідників, що спираються на цю теорію, то йдеться головню про колишніх наукових атеїстів, які перекваліфікувалися на релігієзнавців або істориків Церкви, а також їхніх учнів, які працюють у межах цих моделей.

Друга тенденція – релігійно-апологетична. Її репрезентують, головним чином, публікації у спеціальних релігійних виданнях. Для них характерна практика

вилучення проблем, фактів і цілих сюжетів, які не вписуються в позитивний образ своєї конфесії. Ігнорується будь-яка спірна, неоднозначна, неприємна інформація про церковну організацію. Це стосується як православних, так і протестантських (в основному баптистських) істориків, які розвивають у своїх дослідженнях апологетичні парадигми XIX – початку XX століття (йдеться про такі видання як «Труды КДА», «Богословский вестник», «Христианское чтение», «Миссионерское обозрение», «Христианин», «Баптист» та ін.)

Описана ситуація є ординарною: апологетика чи цькування в історичній науці сприймаються як цілком повсякденна річ. Але поглинення науки партійною чи конфесійною ідеологією не можна визнати нормальним явищем.

У спробах знайти вихід іноді народжуються пропозиції розрізнати «науково орієнтовану» та «соціально орієнтовану історію». Остання «заснована на нарративній логіці історіописання» [3, С.5]. Ідея правильна, але незрозумілий принцип розмежування: історія «соціально орієнтована», що створюється на політичне чи соціальне замовлення, обов'язково заявляє про себе як про «справжню науку», маскує свою пропагандистську сутність. А «науково орієнтована» історія все одно конструюється у вигляді нарративу, а отже, неодмінно містить, прямо чи приховано, ідеологічний компонент. Як їх відрізнити? Для професіонала це нескладно, але не для масового читача.

Головна теоретико-методологічна проблема дослідження історії Церкви полягає у пошуку адекватних інструментів інтерпретації джерел та усвідомленні специфічності предмету. Основна відмінність Церкви від інших інститутів суспільства – інституційна тяглість упродовж багатьох сотень років. В Україні Церква – це єдиний інститут, який має безперервну історію щонайменше з X століття і може підтвердити свою генезу і та історичний континуїтет документально. Незважаючи на інтегрованість Церкви в різні державні структури упродовж історії, первинний імпульс її створення та механізм повсякденного функціонування перебуває за рамками соціально-політичних чи економічних чинників. Їх потрібно шукати у сфері поширення релігійних ідей. Думки, почуття, віра частіше управляють вчинками релігійної людини, ніж нерелігійної, а суспільні структури лише створюють коридор об'єктивних можливостей. Учасники церковної спільноти, реагуючи на сучасні їм виклики, не завжди зважають на політичний, економічний чи просто прагматичний інтерес. Іноді мотивація їхніх дій лежить у сфері релігійного досвіду, який може бути взагалі не детермінованим зовнішніми чинниками. Теза про «трансцендентність» релігії належить до істин християнського богослов'я. Як зауважив архімандрит Софроній (Сахаров), «свобода людини, яка увірувала в Божество Ісуса Христа, належить до інших вимірів буття» [1, С. 107]. Цю настанову дослідникам варто враховувати, намагаючись зрозуміти та витлумачити релігійні тексти чи вчинки релігійно мотивованих людей.

Поряд з цим дослідникові не можна звертатися до метафізичних аргументів, посилаючись на позасоціальні сили, як це робили середньовічні літописці та хронографи, що пояснювали хід історії Божим Провидінням. Історик не фіксує безпосередній релігійний досвід, оскільки він невербальний і емпірично не верифікується, але бачить його прояви в думках та діях. І остання важлива обставина, знання якої дозволяє коректно зрозуміти поведінку релігійної людини: внутрішні закони Церкви для її членів важливіші за закони державні, особливо в тих випадках, коли вони суперечать один одному.

Для світських істориків, які щойно починають нелегкий шлях церковних студій, розуміння цих тез буде достатнім для того, щоб не сплутати Церкву з профспілкою,

хатою-читальнею, партією чи благодійним товариством, і щоб позбутися в своїх наративах того, що Кліффорд Гірц називав «тоном сільського атеїста» [2, С. 147]. А для авторів, що плутають дослідження Церкви з її апологетикою, досі актуальною є порада М. Е. Поснова: «При збиранні джерел, дослідженні матеріалу та обробці його, історик має бути об'єктивним, вільним від хибного патріотизму (шовінізму), а церковний історик від конфесійних тенденцій» [4, С. 16]. На історію Церкви, як і на будь-яку галузь наукового знання, поширюються усі відомі ще з античності нормативні характеристики науки: доказовість, аргументованість та імперсональність істини, тобто «незалежність істини від соціального, майнового та іншого статусу того, хто її висловлює» [6, С. 155].

Список використаних джерел:

1. Архимандрит Софроний (Сахаров). Видеть Бога как Он есть. М., 2000. 254 с.
2. Гірц К. Інтерпретація культур. Вибрані есе. К., 1991. 547 с.
3. Маловичко С.И., Румянцева М.Ф. История как строгая наука vs социально ориентированное историописание. Орехово-Зуево, 2013. 252 с.
4. Поснов М.Э. История христианской церкви. Репринт. К., 2007. 614 с.
5. Пропп В.Я. Морфология волшебной сказки. М., 2001. 147 с.
6. Степин В.С., Смирнова Н.М. Существует ли методологический изоморфизм естественнонаучного и социально-гуманитарного знания? // Философский журнал. 2018. Т. 11. No 3. С. 150-165.
7. Тиле К. Основные принципы науки о религии // Классики мирового религиоведения. М., 1996. С. 144-197.

НАУКОВЕ ВИДАННЯ

МАТЕРІАЛИ ІІІ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

**«ЗДОБУТКИ ТА ДОСЯГНЕННЯ ПРИКЛАДНИХ ТА
ФУНДАМЕНТАЛЬНИХ НАУК ХХІ СТОЛІТТЯ»**

29 липня 2022 року ♦ Черкаси, Україна

Українською та англійською мовами

*Всі матеріали пройшли оглядове рецензування
Організаційний комітет не завжди поділяє позицію авторів
За точність викладеного матеріалу відповідальність несуть автори*

Підписано до друку 29.07.2022. Формат 60×84/16.
Папір офсетний. Гарнітура Cambria. Цифровий друк.
Умовно-друк. арк. 20,46. Замовлення № 324. Тираж: 50 примірників.
Віддруковано з готового оригінал-макету.

Контактна інформація організаційного комітету:

Міжнародний центр наукових досліджень
21037, Україна, м. Вінниця, вул. Зодчих, 40, офіс 103
Телефони: +38 098 1948380; +38 098 1956755
E-mail: mcnd@ukrlogos.in.ua

Видавець: Громадська організація «Європейська наукова платформа».
21037, Україна, м. Вінниця, вул. Зодчих, 18, офіс 81. E-mail: info@ukrlogos.in.ua
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи: ДК № 7172 від 21.10.2020.